

„Posílám vás jako ovce mezi vlky,“ říká Pán Ježíš otevřeně svým 72 učedníkům, když je vysílá na jejich misijní cestu po okolních městečkách a vesnicích (Lukáš 10,3). Myslím, že nám dneska moc nedochází barvitost tohoto obrazu. Ovce mezi vlky je totiž jistá smrt! A hodně ošklivá...

Uvažuji, co takové vyjádření může znamenat pro nás. Jak to prakticky vypadá v naší době, když máme vyjít jako ovce mezi vlky. Budu moc rád, když nad tím budeš s modlitbou přemýšlet a ptát se Pána Ježíše... A v mezičase dovol pár nápadů.

Hodně vzdáleně se dá říct, že nás tím Pán Ježíš posílá jako slabé mezi silné. Jako by nám říkal: Nesnaž se být silnější než oni, v tom tvůj úspěch rozhodně nebude. Hm, jak se naši lidé většinou cítí, když jsou konfrontováni s někým názorově nebo argumentačně silnějším...?

Ze zkušenosti vím, že mají tendenci bojovat a jen se ujišťují ve svých klamech nebo prostě utečou...„Posílám vás jako ovce mezi vlky...“

Mnohokrát jsem si ověřil, že pro zdar nějakého rozhovoru nemusím mít odpovědi na všechny jejich otázky nebo námitky. Mnohem silněji než chytré odpovědi a argumenty se mi osvědčilo pokorné sdílení vlastní zkušenosti...

A ještě jeden klíčový princip jsem si odvodil z Ježíšova vyslání „ovcí mezi vlky...“ – Stále buď velmi blízko svému Pastýři...! Jedině u Něho je bezpečí, v jeho náruči...